

лесно може да се освободи. Причината може да е въ неправилното съчетание въ мислитѣ. Изправете отношението между мислитѣ си, и болката ще изчезне. Изобщо, най-малката дисхармония между мислитѣ, чувствата и постъпките на човѣка води къмъ заболяване.

За да хармонизира мислитѣ, чувствата и постъпките си, човѣкъ трѣбва да се свърже съ законитѣ на природата. Има закони, които регулиратъ мислитѣ; има закони, които регулиратъ чувствата и постъпките. Свърже ли се човѣкъ съ тѣзи закони, мислитѣ и чувствата му ще потекатъ така правилно, както той приема естествено, спокойно и безъ усилие въздуха и свѣтлината. Кой внася въздухъ въ дробовѣтъ на човѣка? Кой внася свѣтлина въ очитѣ му? — Той самъ. Следователно, дайте ходъ на чувствата и на мислитѣ си, свободно да се проявяватъ, да не се спъвате. Хората сами се спъватъ въ чувствата си и си причиняватъ страдания. Запримѣръ, нѣкой се оплаква, че нѣма кой да го обича, и страда. Тукъ се вижда връзката между храненето и чувствуването. Нѣкой се оплаква, че нѣма кой да му сложи да яде. Колкото е право човѣкъ да страда, че нѣма кой да му сложи да яде, толкова е право да страда, че нѣма кой да го обича. Човѣкъ самъ трѣбва да си приготвя ядене, да не очаква на хората. Ако нѣкой иска да му приготви ядене, това е другъ въпросъ. Сжщото се отнася и до обичта. Човѣкъ трѣбва да обича, да не очаква другитѣ да го обичатъ. Както